

Udenfor de i Betænkningen opførte Lovdringsforslag var intet saadant stillet.

Lovforslagets Paragraffer, med de dertil stillede Lovdringsforslag, sættes under Forhandling.

Ordføreren (Klein): Værede Medlemmer vilde have set af Betænkningen, at der er et overvejende Flertal af Udvalget, som anbefaler Tinget at vedtage det foreliggende Lovforslag med forfællelige Lovdringer, hvorover en Liste er vedrøjet Betænkningen. Der er et Mindretal i Udvalget, som for saa vidt ikke har kunnet slutte sig til Flertallet, men jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at den Uenighed, der har været mellem Flertallet og Mindretallet i Udvalget, ikke angaar de Lovdringsforslag, som Flertallet har fremsat. Jeg tror meget mere at kunne gaa ud fra, at man fra alle Sider i Udvalget har været enig om, at de Lovdringer, for hvilke Flertallet alene staar som Forslagsstiller, ere af den Bestaendighed, at man i det hele vil anse dem for at være Forbedringer i Lovforslaget. Uenigheden mellem Flertallet og Mindretallet vedrører altsaa kun Spørgsmaalet om Loven i sin Almindelighed, hvor vidt det maa anses for heldigt, at en saadan Lov udkommer nu eller ikke. Der er for saa vidt ikke nogen Opfordring for mig til nu i dette Øjeblik at udtale mig udførligt angaaende dette Spørgsmaal, thi det forekommer mig, at nu i dette Øjeblik ved Sagens anden Behandling er det Lovforslagets enkelte Paragraffer, de enkelte Bestemmelser og altsaa de enkelte Lovdringsforslag, som ere fremsatte, som maa siges at være Genstand for Forhandling, hvorimod det jo nærmere hører hjemme dels ved 1ste, dels ved 3dje Behandling, hvorvidt Loven i sin Helhed kan anbefales eller ikke. Jeg skal i alt Fald paa dette Standpunkt, forinden det erede Mindretal maatte give mig Anledning til nærmere Udtalelser, ikke gaa videre ind paa dette Hovedspørgsmaal. Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at Udvalgets Flertal, saaledes som man har udtalt i Betænkningen, virkelig gaar ud fra, at de Betænkneligheder, som man er fremkommen med mod flere Bestemmelser i Lovforslaget og mod Lovforslaget i dets Helhed, vilde blive fjernede ved de Lovdringer, som Flertallet stiller, og at, naar Betænknelighederne saaledes fjernes, hvad enkelte Punkter angaa, vil Sagen i sin Helhed egentlig komme til at ligge for paa en saadan Maade, at man maa indvømme, at der ved en Ordning som den fore-

slaaede paa andre Punkter, i andre Retninger opnaas virkelig betydningsfulde Goder. Udvalgets Flertal er fremdeles af den Formening, at naar de Forslag vedtages, som man har stillet, og som væsentlig paa en Maade kunne betragtes som et Tillæg til Lovforslaget, vil det være utvivlsomt, at der netop i praktisk Henseende vil vindes ikke lidet ved den foreslaaede nye Ordning i Sammenligning med, hvad der gælder for Tiden paa det Omraade, hvormed vi skulle beskæftige os.

Dette Lovforslag har jo været Genstand for en ganske ualmindelig levende Interesse i den juridiske Verden, Forretningsverdenen og i det hele taget i Kredse, der beskæftige sig med Pengendlaan, navnlig Prioritetslaan i faste Ejendomme. Lovforslaget har fra sin første Fremkomst og til de seneste Tider været Genstand for en hel Del Kritik, dels i Bladene og dels i hvad jeg tror, der maa lægges meget mere Vægt paa i forskellige Udtalelser, der ere fremkomne fra Sider, hvis Sagtyndighed man naturligvis ikke kan bestride. Jeg siger derved til, at Sagen gentagne Gange har været gjort til Genstand for Drøftelse og Overvejelse i den danske Sagsførerforening, der, som de Herrer jo vilde vide, omfatter ikke blot Hovedstadens, men ogsaa Provinsernes Sagsførere, og Sagsførerforeningens Hovedbestyrelse har jo gentagne Gange i udførlige Afstykker henvendt sig til Lovgivningsmagten for at gøre sine Anstuelser gældende. Den indgav et udførligt Underlagende i Sfor til Landstingets Udvalg, da dette havde denne Sag under Behandling, og har i Nar ligeledes indgivet et udførligt Underlagende til Folketingets Udvalg. Det vil rimeligvis ogsaa være erede Medlemmer bekendt, at saa godt som samtlige Kredforeninger have forenet sig om en fælles Udtalelse, der er stillet til Justitsministeren, men hvoraf Genpart jo er bleven meddelt det Udvalg, der har behandlet denne Sag.

For saa vidt Sagen saaledes har været gjort til Genstand for en indgaaende Kritik, kan man ikke andet end glæde sig derover; det er desværre ingenlunde almindeligt her i Landet, at fremkomne Lovforslag, for saa vidt de ikke vedrøre ganske særlige Interesser, blive Genstand for almindelig Opmærksomhed, at det store Publikum følger Lovforslagene, forinden de blive til Love. Men naar der fremsendes en saadan Opmærksomhed, som her har været Tilfældet, naar der som Resultat deraf fremkommer en Kritik, saaledes som her har været Tilfældet, og det fra Sider, som maa erkendes at være sagtyndige, og jeg vil føje til, fra Mænd, som vel tør anses